



SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTEMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București. Tel: 0213143400 fax: 3000. E-mail: departament@gov.ro

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/1670
20 26 Luna 03 Zilua 05

Nr. 2250/2026

03-03-2026

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 27 februarie 2026

(STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă constatarea din oficiu a prescripției și protecția debitorilor impotriva executărilor abuzive (Bp. 479/2025, Plx. 561/2025);*
2. *Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor (Bp. 564/2025, Plx. 71/2026);*
3. *Propunerea legislativă privind dezvoltarea spațiilor de depozitare pentru produsele agricole și crearea Bursei Agricole Naționale pentru producătorii români (Bp. 600/2025, Plx. 72/2026);*
4. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, în vederea introducerii obligației de autoexcludere din jocurile de noroc pentru persoanele care dețin funcții de demnitate publică (Bp. 499/2025, Plx. 25/2026).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la *propunerea legislativă privind reglementarea implicării persoanelor juridice și fizice în întreținerea spațiilor verzi, cu stimulente fiscale și de promovare vizuală (Bp. 563/2025) și la propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (Bp. 579/2025, L. 623/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT



PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind dezvoltarea spațiilor de depozitare pentru produsele agricole și crearea Bursei Agricole Naționale pentru producătorii români*, inițiată de domnul deputat neafiliat Groza Călin Florin împreună cu un grup de parlamentari POT, PACE - Întâi România și neafiliați (**Bp. 600/2025, Pl-x 72/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare dezvoltarea unei infrastructuri naționale de spații de depozitare pentru produsele agricole, structura, tipologia și amplasarea acestora, precum și înființarea unei Burse Agricole Naționale.

II. Observații

1. Semnalăm că, prin raportare la jurisprudența constantă a Curții Constituționale, reglementarea la nivel de lege a unor raporturi juridice cu caracter individual este de natură a încălca prevederile *Constituției*. Astfel, în măsura în care proiectul de act normativ este conceput, nu pentru aplicarea la un număr nedeterminat de cazuri concrete, ci într-un singur caz prestabilit expres, și anume pentru înființarea unei Burse Agricole Naționale, proiectul de act normativ poate prezenta *vicii de*

neconstituționalitate. Astfel, într-un caz ale cărei premise pot fi reținute și în cauza de față - înființarea unui Fond Suveran de Dezvoltare și Investiții¹ - Curtea Constituțională a României a reținut că „legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este determinat concret, dată fiind rațiunea intuitu personae a reglementării, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, de plano, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc”. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr.600/2005² și prin Decizia nr. 970/ 2007³. Curtea a mai arătat că

¹ Decizia nr. 531/2018

² Chiar în absența unei prevederi prohibitive exprese, este de principiu că legea are, de regulă, caracter normativ, natura primară a reglementărilor pe care le conține fiind dificil de conciliat cu aplicarea acestora la un caz sau la cazuri individuale. Așa cum rezultă din chiar titlul său, legea dedusă controlului are ca obiect de reglementare situația juridică a unor bunuri, identificate nu doar prin nominalizarea lor în terminis ori prin enunțarea unor criterii de identificare, cât mai ales prin precizarea apartenenței lor la patrimoniul unei anumite persoane, fostul suveran al României, Mihai I. Indicarea apartenenței bunurilor în chiar titlul legii nu are însă exclusiv finalitatea unui criteriu de identificare, de vreme ce acestea ar fi putut fi la fel de bine identificate prin simpla mențiune că fac parte din domeniul Peleş, ci în primul rând pe aceea de evidențiere a rațiunii intuitu personae a reglementării. Or, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este astfel determinat, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, de plano, într-un singur caz prestabilit fără echivoc. Potrivit chiar expunerii de motive, însăși rațiunea de a fi a acestei legi o constituie adoptarea unei reglementări speciale, derogatorii de la dreptul comun constituit de Legea nr. 10/2001, în materie de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, care își găsește aplicarea, totodată, - cu titlu de premieră - și în materie de restituire a unor bunuri mobile. Fără îndoială, este dreptul legiuitorului de a reglementa anumite domenii particulare într-un mod diferit de cel utilizat în cadrul reglementării cu caracter general sau, altfel spus, de a deroga de la dreptul comun, procedeu la care, de altfel, s-a mai apelat în această materie. [...] În ipoteza în care, însă, reglementarea specială, diferită de cea constitutivă de drept comun, are caracter individual, fiind adoptată intuitu personae, ea încetează de a mai avea legitimitate, dobândind caracter discriminatoriu și, prin aceasta, neconstituțional [...]. Așa fiind, Curtea constată că Legea pentru reglementarea situației juridice a unor bunuri care au aparținut fostului suveran al României, Mihai I, contravine principiului constituțional al egalității între cetățeni, astfel cum își găsește expresie în art.4 alin.(2) și art. 16 alin.(1) din Legea fundamentală, având caracter discriminatoriu și, ca atare, este, sub acest aspect, în totalitate neconstituțională. [...]

³ Asupra unor aspecte constând în reglementarea prin lege a unei situații cu caracter personal, precum și invocarea încălcării prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1), Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005. Cu acest prilej, în esență, s-a statuat că, și în absența unei prevederi prohibitive exprese, este de principiu că legea are, de regulă, caracter normativ, natura primară a reglementărilor pe care le conține fiind dificil de conciliat cu aplicarea acestora la un caz sau la cazuri individuale, că "este dreptul legiuitorului de a reglementa anumite domenii particulare într-un mod diferit de cel utilizat în cadrul reglementării cu caracter general sau, altfel spus, de a deroga de la dreptul comun, procedeu la care, de altfel, s-a mai apelat în această materie", precum și că, în ipoteza în care "reglementarea specială, diferită de cea constitutivă de drept comun, are caracter individual, fiind adoptată intuitu-personae, ea încetează de a mai avea legitimitate, dobândind caracter discriminatoriu și, prin aceasta, neconstituțional". Așa fiind, urmează să se constate că și prezenta lege, care instituie

Parlamentul, arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, a încălcat *principiul separației și echilibrului puterilor în stat*, consacrat de art. 1 alin. (4) din *Constituție*, viciu care afectează legea în ansamblu. O lege adoptată în condițiile de mai sus contravine *principiului constituțional* prevăzut de art. 16 alin. (2) din *Legea fundamentală*, având caracter discriminatoriu, și, ca atare, este sub acest aspect în totalitate neconstituțională. Într-adevăr, în măsura în care un anumit subiect de drept este sustras, prin efectul unei dispoziții legale adoptate exclusiv în considerarea lui și aplicabile numai în ceea ce îl privește, incidenței unei reglementări legale constituind dreptul comun în materie, dispozițiile legate în cauză nesocotesc *principiul constituțional* potrivit căruia „*nimeni nu este mai presus de lege*”. Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din *Constituție* și transformarea acesteia în autoritate publică executivă.

În acest context, Curtea mai reține și că „*legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Or, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este determinat concret, dată fiind rațiunea intuitu personae a reglementării, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, de plano, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc (Decizia nr. 600/2005, Decizia nr. 970/2007 sau Decizia nr. 494/2013).*

Aplicând aceste considerente de principiu la prezenta cauză, Curtea reține că legea supusă controlului de constituționalitate are un veritabil caracter individual, fiind adoptată nu în vederea aplicării unui număr nedeterminat de cazuri concrete, ci într-un singur caz prestabilit, respectiv pentru transmiterea pachetului de acțiuni deținut de stat,

un regim juridic intuitu-personae, contravine, pentru considerentele reținute în decizia menționată, dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) și, în consecință, este neconstituțională.

De altfel, Curtea constată că, prin obiectul său - atribuirea unei locuințe - legea supusă controlului de constituționalitate dispune într-un domeniu ce intră în competența de reglementare a organelor administrației publice, iar nu a Parlamentului, care nu legiferează cu privire la drepturi cu caracter individual.

reprezentat de Ministerul Transporturilor, către Municipiul Constanța, reprezentat de Consiliul Local. Însă exercitarea dreptului de dispoziție asupra unui pachet de acțiuni deținut de stat la Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” - S.A. Constanța, operațiune juridică ce se circumscrie domeniului de reglementare a actelor cu caracter infralegal, administrativ, nu corespunde finalității constituționale a activității de legiferare, care presupune reglementarea unei sfere cât mai largi de relații sociale generale, în cadrul și în interesul societății. Din această perspectivă, Curtea reține că actul normativ criticat este de natură a contraveni dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, Parlamentul intrând în sfera de competență a autorității executive, singura autoritate publică cu atribuții în organizarea executării legilor, prin adoptarea actelor cu caracter administrativ”⁴.

În lumina Deciziei Curtea Constituțională a României nr. 249/2018, Curtea a tranșat problematica în care un anumit subiect de drept este sustras incidenței unei reglementări legale constituind dreptul comun în materie, prin efectul unei dispoziții legate adoptate exclusiv în considerarea lui și aplicabile numai în ceea ce îl privește, statuând următoarele: „dispozițiile legale în cauză nesocotesc principiul constituțional potrivit căruia «nimeni nu este mai presus de lege». Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. Or, o astfel de interpretare este contrară celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea erga omnes a deciziilor Curții Constituționale” (Decizia nr. 777/2017, paragraful 25). (...).

Se mai reține că, potrivit art. 191 din Codul civit, cu modificările și completările ulterioare, persoanele juridice de drept public se înființează

⁴ Decizia nr. 574/2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 216/2008 privind transmiterea cu titlu gratuit a unui pachet de 1.369.125 de acțiuni deținute de stat la Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime" - S.A. Constanța, reprezentând 20% din capitalul social, către Consiliul Local al Municipiului Constanța

prin lege [alin. (1)], iar prin excepție de la dispozițiile alin. (1), în cazurile anume prevăzute de lege, persoanele juridice de drept public se pot înființa prin acte ale autorităților administrației publice centrale sau locale ori prin alte moduri prevăzute de lege [alin. (2)]. În privința cauzei de față, Curtea constată că societatea constituită, deși nu dispune de prerogative de putere publică, prestează un serviciu public, situație în care îi sunt aplicabile prevederile art. 191 alin. (2) din Codul civil, ceea ce o califică drept o persoană juridică de drept public. În acest sens, Curtea constată că art. 191 alin. (1) din Codul civil se referă la autoritățile și instituțiile statului [înființarea Guvernului, ministerelor, autorităților administrative autonome (spre exemplu, Consiliul Concurenței), Consiliul Legislativ, Curtea Constituțională etc.], la unitățile administrativ-teritoriale, toate acestea exercitând prerogativele puterii publice, în timp ce alin. 2 al aceluiași text legal se referă la operatorii economici, partidele politice etc., respectiv la persoane juridice care sunt calificate de drept public prin prisma scopului și obiectului lor de activitate, prestând, spre exemplu, un serviciu de interes public/general, administrând bunuri proprietate publică etc. (...)

De asemenea, Curtea reține că hotărârea de Guvern, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, poate avea atât caracter normativ, cât și individual (Decizia nr. 68/2017, paragraful 74, sau Decizia nr. 757/2017, paragrafele 66 și 67)”.

Cu alte cuvinte, apreciem că prezentul demers legislativ nu ar putea fi promovat sub forma unui proiect de lege, întrucât obiectul său de reglementare vizează o situație particulară, determinată, care excede domeniului legii ca act normativ cu aplicabilitate generală. În consecință, soluția juridică adecvată ar putea consta în adoptarea unui act normativ cu caracter individual, de forma unei hotărâri a Guvernului, care, potrivit jurisprudenței mai sus citate, poate avea atât caracter normativ, cât și individual, constituind instrumentul adecvat pentru reglementarea unor asemenea situații specifice.

2. În ceea ce privește depozitele pentru semințe de consum, există o legislație care reglementează condițiile pe care trebuie să le îndeplinească acestea pentru a fi autorizate și chiar licențiate. În prezent, la nivelul întregii țări există un număr de 5836 depozite autorizate cu o capacitate totală de depozitare de 33.485.840 tone și care asigură o

distribuție uniformă în teritoriu, corelată cu zonele cu potențial de producție pentru cereale și oleaginoase.

Procedura de tranzacționare a produselor agricole este gestionată de Bursa Română de Mărfuri și se află postată pe site-ul acestei instituții. Primele ședințe de tranzacționare pe Piață au avut loc începând cu luna februarie 2014.

Ringul Bursier de Produse Agricole asigură un mediu predictibil și eficient pentru tranzacțiile cerealiere, prin constituirea unui sistem de colectare/raportare a datelor și operaționalizarea unor mecanisme publice de tranzacționare de tip bursier sau asimilate pentru categoriile principale de produse.

Indicii de referință ai prețului cerealier, calculați de către Bursa Română de Mărfuri, sunt diseminați în rândul producătorilor, utilizatorilor industriali, fermierilor.

Totodată, sunt create facilități de finanțare de la bugetul național prin garantarea creditelor de investiții și pentru capital de lucru accesate de fermieri, în scopul dezvoltării fermelor de familie și transformării acestora în ferme viabile economic competitive pe piață.

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Direcția Generală Dezvoltare Rurală PNDR/PS, exercită responsabilități în ceea ce privește Planul Strategic (PS) PAC 2023-2027, în baza căruia se gestionează Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA) și Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) în România, în perioada 2023-2027.

Precizăm că adoptarea inițiativei legislative ar conduce la imposibilitatea aplicării legislației existente, situație în care fermierii s-ar confrunta cu provocări majore legate de depozitarea produselor agricole.

3. În ceea ce privește art. 1 alin. (1) al inițiativei legislative, sintagma „*infrastructuri naționale de spații de depozitare pentru produse agricole*” are caracter incert, aspect contrar art. 1 alin. (5) din *Constituție*. Astfel, apreciem că este necesar a se menționa care este natura juridică a respectivei „*infrastructuri*”, în vederea înlăturării caracterului echivoc al reglementării.

Totodată, cu privire la sintagma „*care să faciliteze tranzacționarea...*”, apreciem că aceasta are caracter justificativ, aspect contrar art. 38 alin. (1) din *Legea 24/2000*, care prevede că: „(1) *Textul*

articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări”.

Aceeași observație privind caracterul justificativ al normei o semnalăm și cu privire la art. 1 alin. (2) din textul inițiativei legislative, prin raportare la sintagma *„Legea are drept scop îmbunătățirea infrastructurii post-recoltă, reducerea pierderilor alimentare, creșterea transparenței pe piața agricolă, asigurarea unui preț corect pentru producători și sprijinirea accesului acestora la piețele naționale și internaționale”*⁵.

4. Potrivit art. 38 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*: *„În redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective”*. Prin urmare, era necesar a se reglementa în consecință verbele care nu sunt utilizate la timpul prezent. Cu titlu de exemplu, normele de la art. 2 alin. (1) al inițiativei legislative: *„vor fi împărțite...”* sau art. 2 alin. (2) al inițiativei legislative: *„va include facilități...”*, art. 2 alin. (3) al inițiativei legislative: *„vor fi certificate...”* .

5. Totodată, unele prevederi din inițiativa legislativă, cum sunt cele de la art. 3 al inițiativei legislative referitoare la localizarea și amplasarea spațiilor de depozitare, nu sunt clare având un caracter general și implicând solicitările din partea producătorilor, fapt care conduce la nerespectarea art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

6. În ceea ce privește art. 4 alin. (4) al inițiativei legislative, apreciem că modalitatea de reglementare trebuia să fie realizată în acord cu prevederile *Legii nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul că producători agricoli sunt atât persoanele fizice autorizate, cât și întreprinderile familiale și individuale. Astfel, apreciem că enumerarea ar fi trebuit să cuprindă exclusiv tipurile de societăți care pot fi membri, conform *Legii nr. 31/1990*.

⁵ Caracter justificative au și următoarele norme: art. 2 alin. (1) lit. b) – *„pentru păstrarea produselor...”*, art. 4 alin. (1) – *„care va facilita tranzacționarea...”*, art. 2 alin. (2) lit. b)-e), art. 5 alin. (3) – *„pentru a se asigura...”*, art. 8 alin. (3)- *„pentru testarea eficienței”*

7. În ceea ce privește art. 7 al inițiativei legislative *Finanțare și surse de finanțare*, unde este indicată ca posibilă sursă de finanțare inclusiv FEADR, precizăm că, la acest moment, nu sunt disponibile surse financiare la nivelul (PS) PAC 2023-2027 care să finanțeze tipologia de proiecte care face obiectul inițiativei legislative:

Din perspectiva intervențiilor agricole de dezvoltare rurală din cadrul Planului Strategic 2023-2027, investițiile care vizează dezvoltarea capacităților de depozitare au fost sprijinite printr-o serie de intervenții care au avut ca beneficiari fermieri IMM-uri, întreprinderi mari, dar și forme asociative. Aceste investiții sunt în convergență cu obiectivul strategic al MADR de dezvoltare a capacităților de depozitare și procesare la nivel național.

Referitor la art. 7, prezentăm următoarele observații:

- la lit. b) a alin. (1) al art.7 din inițiativa legislativă, precizăm că programul InvestEU este gestionat de către Comisia Europeană, se acordă sub formă de finanțare rambursabilă și se realizează prin mijlocirea partenerilor de implementare, respectiv instituții financiare internaționale, precum și prin intermediari financiari, respectiv instituții de credit, în principal pe bază de împrumuturi garantate prin programul InvestEU. Finanțarea din programul InvestEU este condiționată de viabilitatea proiectului și se obține în baza cererii depuse de promotor fie la instituția de credit, fie la partenerul de implementare, în general pentru proiectele care depășesc valoarea de 25 de milioane de euro. Având în vedere contextul specific, programul InvestEU nu poate fi inclus ca sursă de finanțare în textul inițiativei legislative și nici nu poate fi încadrat la categoria «*fonduri europene nerambursabile*» din *Expunerea de motive*, întrucât o astfel de finanțare reprezintă rezultatul unui proces comercial, nu o alocare bugetară certă;

- la lit. c) a alin. (1) al art.7 din inițiativa legislativă, precizăm că prevederea propusă determină o majorare a cheltuielilor unităților administrative-teritoriale, context în care sunt aplicabile prevederile alin. (5) al art. 14 din *Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căreia „După aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar pentru care s-au aprobat bugetele locale respective”;

- la alin. (2) al art.7 din inițiativa legislativă, formularea «*fonduri suplimentare prin parteneriate public-private*» este ambiguă. Precizăm că parteneriatul public-privat reprezintă, în esență, o modalitate de achiziție, structurare și implementare a proiectelor și nu doar o sursă de finanțare.

Astfel, potrivit art. 10 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.39/2018 privind parteneriatul public-privat, cu modificările și completările ulterioare*, „*finanțarea investițiilor care se realizează în cadrul contractelor de parteneriat public-privat se poate asigura, după caz:*

a) integral, din resurse financiare asigurate de partenerul privat din surse proprii sau atrase de partenerul privat de la finanțatorii definiți conform art. 6 lit. b);

b) din resurse financiare asigurate de partenerul privat, împreună cu partenerul public;

c) din resurse financiare asigurate de fondurile suverane de dezvoltare și de investiții, fondurile de pensii administrate privat, precum și fonduri de investiții și societăți de investiții, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

d) prin emitere de obligațiuni corporative de către societatea de proiect în scopul implementării proiectului de parteneriat public-privat”.

În ceea ce privește prevederile de la art. 8 al inițiativei legislative Implementare, în care se menționează că MADR „*va dezvolta și implementa normele metodologice de aplicare a acesteia*”, ținem să precizăm că în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*, „*Proiectele celorlalte categorii de acte normative se elaborează de autoritățile competente să le inițieze, potrivit legii*”, astfel exprimarea este neclară și lipsită de acoperire legală.

Prevederile de la art. 9 - Monitorizare și evaluare alin. (1) menționează următoarele „*Agenția națională de Stat pentru Agricultură și Siguranța Alimentară*”, această instituție nu există în cadrul administrației publice din România, astfel aceste prevederi legate nu pot fi aprobate prin lege.

Astfel, o autoritate publică centrală cum este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu poate înființa o platformă care să îndeplinească atribuțiile conferite de legislația unei entități cu rol de bursă.

8. La art. 8 alin. (2) al inițiativei legislative ar fi trebuit completată denumirea Ministerului care va dezvolta și implementa normele metodologice.

Remarcăm că norma de la art. 8 alin. (3) al inițiativei legislative are caracter eliptic, fiind incertă intenția de reglementare. Astfel, apreciem că ar fi fost necesar să se prevadă care este procedura pe baza căreia se va organiza programul pilot, care sunt criteriile pe baza cărora se vor alege cele 3 județe implicate, care este momentul de la care începe să curgă termenul de 6 luni, în sensul că nu se înțelege la ce aprobare se face referire.

9. Apreciem că ar fi fost necesar a se revizui următoarele texte prin raportare la prevederile art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*:

a). sintagma „spațiile de depozitare” din cuprinsul art. 2 alin. (1) al inițiativei legislative, sintagma „unitate de depozitare” din cuprinsul art. 2 alin. (2) al inițiativei legislative, „*centrele de depozitare*” de la art. 4 alin. (1) al inițiativei legislative, respectiv „*centre de colectare*”, în sensul că nu rezultă care este distincția între un spațiu de depozitare, o unitate de depozitare, un centru de depozitare și unul de colectare;

b). sintagma „*prin sisteme informatice pentru controlul...*” din cuprinsul art. 2 alin. (2) lit. d) al inițiativei legislative, în sensul că nu reiese la ce sisteme se face referire;

c). sintagma „*conform reglementărilor europene și naționale privind siguranța alimentelor și igiena depozitării*” din cuprinsul art. 2 alin. (3) al inițiativei legislative, în sensul că nu rezultă la ce reglementări europene și naționale se face referire;

d). sintagma „*cu prioritate*” din cuprinsul art. 3 alin. (1) al inițiativei legislative lit. a), în sensul că nu rezultă care sunt criteriile de prioritizare, respectiv cea de la lit. b) „*zone mai puțin dezvoltate agricol*”, în sensul că nu rezultă pe ce criterii se determină dacă o zonă este dezvoltată, nu este dezvoltată sau este mai puțin dezvoltată;

e). sintagmele „județele cu cea mai mare densitate de producție agricolă”, respectiv „*în zone mai puțin dezvoltate agricol*”, în sensul că nu rezultă cum se va determina că un județ are cea mai mare densitate agricolă, respectiv că o zonă este mai puțin dezvoltată agricol din cuprinsul art. 3 al inițiativei legislative;

f). sintagma „*loturilor mari*” din cuprinsul art. 4 alin. (2) al inițiativei legislative, în sensul că nu rezultă care sunt criteriile pe baza cărora se va determina dacă nu lot este mare sau nu;

g). sintagma „*metodologie detaliată*” din cuprinsul art. 4 alin. (3) al inițiativei legislative, în sensul că nu rezultă care sunt criteriile pe baza cărora o metodologie va putea fi considerată ca detaliată sau nu; totodată, apreciem că ar fi trebuit să se însereze un termen în care va fi adoptată metodologia la care se face referire, precum și momentul de la care acesta începe să curgă;

h). sintagma „*în funcție de volumul recoltei și de disponibilitatea spațiilor*” art. 5 alin. (1) al inițiativei legislative, în sensul că nu rezultă care volum al recoltei va fi considerat suficient pentru a beneficia de acces gratuit sau subvenționat;

i). sintagma „*conform standardelor de calitate interne și internaționale*” din cuprinsul art. 6 alin. (1) al inițiativei legislative, în sensul că nu rezultă ce standarde sunt avute în vedere de către inițiator; totodată, sintagmele „*produse premium*” și „*conform normelor*” au caracter incert întrucât nu rezultă pe baza căror criterii un produs va fi considerat premium și ce norme sunt avute în vedere;

j). sintagma „*printr-un sistem informatic*” de la art. 6 alin. (2) al inițiativei legislative, în sensul că nu rezultă la ce sistem informatic se are în vedere;

k). sintagma „*o structură din subordinea sa care va coordona...*” din cuprinsul art. 8 alin. (1) al inițiativei legislative în sensul că nu rezultă la ce structură se face referire, precum și pe baza căror prevederi se va coordona rețeaua de centre de colectare și Bursa Agricolă Națională;

l). sintagma „*va monitoriza periodic*” art. 9 alin. (1) al inițiativei legislative, în sensul că nu rezultă pe baza cărei proceduri se va face monitorizarea și care este periodicitatea la care se face referire, respectiv sintagma „*condițiile de depozitare și calitatea produselor agricole stocate*”, în sensul că nu rezultă la ce condiții se face referire;

m). sintagma „*indicatori de performanță*” din cuprinsul art. 9 alin. (2) al inițiativei legislative, în sensul că nu rezultă care sunt indicatorii de performanță la care se face referire;

n). sintagma „*proceduri legislative obișnuite*”, respectiv „*având în vedere evoluțiile pieței și ale infrastructurii de depozitare*” din cuprinsul art. 10 alin. (2) al inițiativei legislative, în sensul că nu reiese la ce

proceduri se face referire și care sunt evoluțiile pieței și ale infrastructurii de depozitare avute în vedere.

Conform art. 38 alin. (3) din Legea nr. 24/2000: „*Utilizarea unor explicații prin norme interpretative este permisă numai în măsura în care ele sunt strict necesare pentru înțelegerea textului. Nu este permisă prezentarea unor explicații prin folosirea parantezelor*”. Prin urmare, semnalăm că era necesar a se elimina parantezele de la art. 3 alin. (1) lit. a) al inițiativei legislative și de la art. 4 alin. (2) lit. c) al inițiativei legislative.

10. Semnalăm că *Expunerea de motive* trebuie să conțină justificarea tuturor măsurilor preconizate în inițiativa legislativă, sens în care semnalăm că absența motivării acestora încalcă cerințele impuse de art. 31 din *Legea nr. 24/2000*. Din analiza mențiunilor din cuprinsul *Expunerii de motive*, se poate observa faptul că acestea nu fac altceva decât să expună, de-o manieră succintă, măsurile preconizate prin intermediul proiectului, fără a exista, însă, o justificare a soluțiilor normative din cuprinsul acestuia, inclusiv din perspectiva insuficiențelor și neconcordanțelor reglementărilor în vigoare.

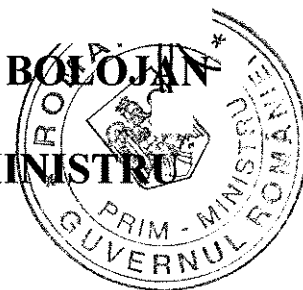
III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă, .

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU



Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților